

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 37738/12
Boris LAMBAŠA
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 12. lipnja 2018. u odboru u sastavu:

Kristina Pardalos, *predsjednica*,
Ksenija Turković,
Tim Eicke, *suci*,

i Renata Degener, *zamjenica tajnika odjela*,

uzimajući u obzir gore navedeni zahtjev podnesen 28. svibnja 2012.,
uzimajući u obzir očitovanje koje je dostavila tužena Vlada i odgovor na
očitovanje koje je dostavio podnositelj zahtjeva,
nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj zahtjeva, g. Boris Lambaša, hrvatski je državljanin rođen 1961. i živi u Šibeniku. Pred Sudom ga je zastupao g. A. Korljan, odvjetnik u Zadru.

2. Hrvatsku Vladu ("Vlada") zastupala je njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik.

Okolnosti predmeta

3. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi.

4. Dana 28. travnja 2008. Porezna uprava, područni ured Šibenik kaznila je podnositelja zahtjeva novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 hrvatskih

kuna zbog izbjegavanja plaćanja poreza, u vezi s neplaćanjem PDV-a za 2008. godinu u iznosu od 78.606,20 kuna.

5. Dana 8. prosinca 2010. Općinsko državno odvjetništvo u Šibeniku podnijelo je istražni zahtjev Županijskom sudu u Šibeniku radi provođenja istrage protiv podnositelja, u vezi optužbi za kazneno djelo zlouporabe ovlasti u gospodarskom poslovanju, u odnosu na neplaćanje PDV-a za 2008. godinu u iznosu od 78.606,20 kuna. Zahtjev je prihvaćen 4. svibnja 2011.

6. Podnositelj je zatim podnio žalbu tvrdeći da mu je otvaranjem istrage u odnosu na činjenice za koje je već kažnjen u prekršajnom postupku povrijeđeno pravo da mu se ne sudi dva puta. Vrhovni sud odbio je žalbu 27. srpnja 2011.

7. Podnositelj je zatim podnio ustavnu tužbu koju je Ustavni sud odbacio 26. siječnja 2012. jer odluka o provođenju istrage nije akt koji podliježe ustavnosudskoj kontroli.

8. Dana 18. listopada 2011. Općinsko državno odvjetništvo podnijelo je Općinskom sudu u Šibeniku optužnicu protiv podnositelja zahtjeva zbog kaznenog djela zlouporabe ovlasti u gospodarskom poslovanju. Podnositelj zahtjeva podnio je prigovor protiv optužnice, pozivajući se na pravo da mu se ne sudi dva puta i da ne bude kažnjen dva puta. Odbijen je rješenjem izvanraspravnog vijeća Županijskog suda u Šibeniku 18. siječnja 2012. Kazneni postupak protiv podnositelja zahtjeva je u tijeku.

PRIGOVOR

9. Podnositelj je prigovorio na temelju članka 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju da mu je suđeno dva puta za isto djelo.

PRAVO

10. Podnositelj zahtjeva prigovorio je da mu je dva puta suđeno za isto djelo. Pozvao se na članak 4. Protokola br. 7. koji glasi kako slijedi:

“Nikome se ne može ponovno suditi niti ga se može kazniti u kaznenom postupku iste države za kazneno djelo za koje je već pravomoćno oslobođen ili osuđen u skladu sa zakonom i kaznenim postupkom te države.”

11. Vlada je osporila tu tvrdnju.

12. Sud ponavlja da je svrha članka 4. Protokola br. 7. zabraniti ponavljanje kaznenog postupka koji je bio završen “pravomoćnom” odlukom (vidi *Sergey Zolotukhin protiv Rusije* [VV], br. 14939/03, § 107, ECHR 2009).

13. U odnosu na ovaj predmet, Sud primjećuje da je podnositelju Ministarstvo financija, Porezna uprava u Šibeniku, izrekla novčanu kaznu 28. travnja 2010. Nije sporno da je odluka postala pravomoćna. S obzirom na zaključke u odnosu na iscrpljenje domaćih pravnih sredstava (vidi stavak 17. naprijed), nije nužno da Sud donese čvrsti zaključak o tome može li se postupak u kojem je Ministarstvo financija izreklo novčanu kaznu u ovom predmetu smatrati “kaznenim” u smislu članka 4. Protokola br. 7.

14. Sud dalje ponavlja da članak 4. Protokola br. 7. nije ograničen na pravo da se ne bude kažnjen dva puta nego obuhvaća i pravo ne biti optužen dva puta i ne biti suđen dva puta (vidi *Sergey Zolotukhin*, prethodno citiran, § 110).

15. Podnositelj je podnio svoj zahtjev kada je protiv njega određeno provođenje istrage, koja se navodno odnosila na isto djelo za koje je bio kažnjen, te je koristio više pravnih sredstava tijekom stadija istrage. Međutim, otvaranje istrage ne može se smatrati “suđenjem” u smislu članka 4. Protokola br. 7. jer suđenje počinje podnošenjem optužnice.

16. Sud primjećuje da je kazneni postupak protiv podnositelja uistinu pokrenut i u tijeku je. On još može iscrpiti dostupna domaća pravna sredstva u odnosu na svoj prigovor na temelju članka 4. Protokola br. 7. u okviru tog postupka, kao što je žalba protiv prvostupanjske presude, zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude (vidi *Maresti protiv Hrvatske*, br. 55759/07, §§ 23-28, 25. lipnja 2009) i ustavna tužba.

17. Slijedi da je ovaj zahtjev preuranjen. Sukladno navedenom, ovaj prigovor treba odbaciti na temelju članka 35. stavaka 1. i 4. Konvencije zbog neiscrpljenja domaćih pravnih sredstava.

Iz tih razloga Sud jednoglasno,

Utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpraćeno u pisanom obliku dana 5. srpnja 2018.

Renata Degener
zamjenica tajnika

Kristina Pardalos
predsjednica